

DOM

Afsagt den 14. april 2014 i sag nr. BS

U

mod

Forsikring

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører spørgsmålet, om U efter en trafikulykke den 23. juni 2006 er berettiget til erstatning for varigt mén og erhvervsevnetab, godtgørelse for svie- og smerte samt erstatning for udgifter til juridisk bistand og til genforelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen, herunder om erstatningssagen er genoptaget i henhold til erstatningsansvarslovens § 11, og om erstatningskravet er forældet.

Sagsøgeren, U, har påstået sagsøgte, . Forsikring, tilpligtet til sagsøgeren at betale kr. 595.831,55. Beløbet kr. 128.175,00 forrentes i henhold til erstatningsansvarslovens § 16 fra den 24.12.2011 til betaling sker. Beløbet kr. 442.656,55 forrentes i henhold til erstatningsansvarslovens § 16 fra den 07.04.2012 til betaling sker. Beløbet kr. 25.000,00 forrentes med den til enhver tid gældende procesrente fra den 03.07.2012 til betaling sker.

Sagsøgte har påstået principalt frifindelse, subsidiært at den påståede erstatning/godtgørelse fastsættes til et mindre beløb.

Oplysningerne i sagen

Den 23. juni 2006 var U passager i en bus i Aarhus. Hun sad på forreste sæde bag en plexiglasplade i bussens højre side. Buschaufføren måtte foretage en hård opbremsning for at undgå påkørsel af en bil, der kørte ud foran bussen. Herved blev U slynget fremefter, og i et forsøg på at tage fra i faldet tog hun fra med højre arm mod plexiglaspladen, hvilke medførte et voldsomt stød i højre arm og højre skulder og nakkeregion. Hun blev samme dag undersøgt på kirurgisk skadestue på Aarhus Sygehus, hvor der blev beskrevet smerter i skulderregionen på højre side, men ikke konstateret noget brud. Man forventede, at smerterne fra slaget ville fortage sig efter 4-5 dage.

Forsikring A/S anerkendte ved brev af 27. juli 2006 på vegne
 Århus Sporveje erstatningspligten overfor U

Af notat i opfølgningsplan på sygedagpenge fra Jobcenter Struer af 15. juni
 2007 fremgår følgende:

Første sygedag er: 25.08.2007

KORT BESKRIVELSE: U har henvendt sig, idet hun ønsker at få
 undersøgt muligheden for fleksjob. Hun oplyser, at hun er sygemeldt fra a-
 kassen (HK). Har en uddannelse som lager og logistikassistent fra Varde
 Kasserne med specialet autodele. Uddannelsen fik hun under revalidering på
 baggrund af epilepsi.

U oplyser, at hun har haft epilepsi siden 12-års alderen. Hun har de sidste
 år haft ca. 2 anfald årligt. Har for nogle år siden haft en periode på ca. 3 år,
 hvor hun var anfaldsfri. Lidelsen er kronisk. U behandles medicinsk, og
 hun oplyser, at hun udtrættes meget af medicinen. Sygdommen/
 medicineringen er også baggrunden for, at U ikke kan få kørekort/
 truckbevis.

Ud over epilepsien har U også problemer med sin ryg. Hun oplyser, hun
 har fået mavemusklen i den ene side fjernet (det er ikke noteret af hvilken
 årsag), og at rygmuskulaturen i venstre side ikke er så stærk, hvilket har givet
 anledning til "hekseskud". Er forsøgt behandlet med fysioterapi, hvilket har
 bedret smerterne, men hun har fået at vide, at hun skal leve med, hun har en
 svag ryg.

Endvidere har U skuldersmerter, som stammer fra en ulykke, hvor hun
 sidder i en bus, der kører galt. U tager under uheldet fra med sin arm, og
 skulderen presses derved bagud. Hun får smerter i skulderen som behandles
 med fysioterapi - ca. 30 behandlinger - og efterfølgende træning på
 motionscenter. Behandlingen bevirker, hun er stort set smertefri. U ophører
 med træningen, men efter ca. 1 md. får hun påny kraftige smerter i skulderen.
 Sidst men ikke mindst har U en depression, hun oplyser, hun første gang
 mærkede til sin depression under sin uddannelse. Baggrunden herfor var
 angiveligt modarbejdelse fra en kollega. Hun blev behandlet medicinsk,
 trappede selv ud af behandlingen og havde det herefter godt i ca. 3 - 4 år. For
 ca. 1½ år siden fik hun så en ny depression. Hun behandles nu igen medicinsk
 og ved samtale med egen læge ca. hver 3. måned. Hun har ingen ide om, hvad
 baggrunden kan være for den nuværende depression. Hun oplyser, hun har det
 ok i det daglige, når hun går derhjemme, men der skal ingen til, før hun
 "vælter".

I brev af 2. juli 2007 til _____ skrev U _____ blandt
 andet, at hun på grund af smerterne ikke forventede at hun kunne genoptage

sit erhverv som lagermedarbejder i autobranschen. Hun ville gerne have taget sin sag op igen med henblik på erstatning.

U egen læge, Iben Kollemorten, har i brev af 2. oktober 2007 til forsikring A/S anført, at U overfor lægen havde oplyst, at hun ikke primært havde været sygemeldt andet end på skadesdagen og igen senere i nogle perioder, som lægen ikke havde dokumentation for. U havde været i en slags skånejob/jobtræning. Hun havde haft symptomer siden ulykken den 23. juni 2006.

Speciallæge Glen Gorm Rasmussen foretog en undersøgelse af U og udtalte i en erklæring af 30. oktober 2007 til Jobcenter Struer, at han fandt, at der var overensstemmelse mellem ulykkesmekanisme, subjektive symptomer og objektive fund. De ikke-kirurgiske behandlingsmuligheder var udtømt, og det drejede sig om en varig lidelse med et varigt skånebehov i betydeligt omfang. Han foreslog dog en henvisning til MR-scanning af U ryg og ultralydsscanning af hendes højre skulder.

Speciallæge i psykiatri, overlæge Anne Bitsch-Larsen har i speciallægeerklæring af 9. november 2007 stillet diagnoser depression, p.t. i remission og epilepsi og har i konklusionen beskrevet U som "en 31 årig kvinde, som har en normal opvækst. Hun har været udsat for mobning i skolealderen. Har svært ved at sige fra. Hun har været igennem flere skoleforløb, og har klaret det tilfredsstillende. Har en 2 årig HG-uddannelse. Har været på forskellige arbejdspladser. Det hun har haft det bedst med er selvstændige arbejdsopgaver, hvor der kan skabes struktur med faste, forudsigelige arbejdsopgaver f.eks. som i en fleksordning.

Med brev af 20. november 2007 udbetalte U eget forsikringsselskab, Alka, en månedstatning efter ulykken den 23. juni 2006 på 5 % af invaliditetssummen eller 20.000,00 kr.

Ved brev af 5. marts 2008 meddelte Forsikring A/S (i det følgende Forsikring) sin status på sagen, hvorefter U havde ret til godtgørelse for smerte og smerte efter erstatningsansvarslovens § 3, skønsmæssigt vurderet til i alt 14.880,00 kr. Forsikringsselskabet oplyste, at det fremgik af akter fra Struer Kommune, at U havde andre gener og lidelser end de gener, der kunne stamme fra ulykken den 23. juni 2006 og anførte, at hendes sag om vurdering af méngrad og erhvervsevnetab skulle vurderes i Arbejdsskadestyrelsen. Sagen blev samtidig forelagt for Arbejdsskadestyrelsen.

Advokat Janny Lundhus Mikkelsen meddelte i brev af 17. marts 2008 Arbejdsskadestyrelsen, at hun repræsenterede U

Af erklæring af 21. marts 2008 vedrørende neuropsykologisk undersøgelse

af U til brug for Struer Kommune, foretaget af specialist i psykopatologi og psykoterapi, chefpsykolog Marianne Autzen, fremgår i konklusionen følgende:

Diagnostisk mener jeg der er tale om F60.9 Forstyrret personlighedsstruktur, uspecificeret. Epilepsi er et symptom, ikke en sygdom i sig selv men et tegn på at "der er noget galt" et eller andet sted i hjernen. De intellektuelle problemer som er beskrevet skal formodentligt ses bl.a. i lyset heraf. Men det er jo altid vanskeligt at konstatere med sikkerhed. Udover de organiske forhold har pågældende jo også oplevet belastende ting fra den tidlige barndom som bestemt også spiller ind. Tilstanden er stationær.

Jeg mener klientens muligheder for at arbejde fuldtid på normalt vilkår er ikke-eksisterende, hvilket historien jo også viser. Klienten har brug for mere tid til opgaver bla. på grund af koncentrationsproblemerne. Hun har brug for overskuelige og velafgrænsede opgaver som er veldefinerede på forhånd. Opgaverne må ikke være komplicerede.

Jeg mener ikke der er yderligere behandlingsmuligheder.

Arbejdsskadestyrelsen fremkom den 21. juli 2008 med sin vejledende udtalelse efter erstatningsansvarslovens § 10. U ménggrad blev heri vurderet til mindre end 5 %, og hendes erhvervsevnetab blev vurderet til mindre end 15 %. Som begrundelse for vurderingen er anført følgende:

Begrundelse for méngrad

Vi har lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder især:

- speciallægeerklæring af 30. oktober 2007 ved speciallæge i reumatologi Glen Gorm Rasmussen
- funktionsattest af 1. november 2006
- egen læges journal, herunder skadestueepikrise

Vi har lagt vægt på, at U har følger efter bløddelsskade i højre skulder.

I funktionsattesten er beskrevet normal bevægelighed og ømhed af skulderlåg ved tunge løft. I reumatologisk erklæring er beskrevet smerter og meget let nedsat bevægelighed frem-ud (0-170).

Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt.

Efter tabellens punkt D.1.5.1 vurderes skulder, med til tider belastningsudløste smerter og normal bevægelighed, til mindre end 5 procent.

Vi vurderer, at U gener svarer til punktet i tabellen, og vi har derfor vurderet méngraden skønsmæssigt til mindre end 5 procent.

Da der alene er beskrevet skuldergener i skadestuejournalen, vurderer vi, at der ikke er sammenhæng mellem ulykken og nuværende gener fra nakke og ryg.

Sidst i dette brev har vi trykt et uddrag af méntabellen til orientering.

Begrundelse for erhvervsevnetab

Vi har lagt vægt på sagens sociale og økonomiske oplysninger, herunder især oplysninger fra:

- U
- Skat

Erstatning for tab af erhvervsevne efter erstatningsansvarsloven skal kompensere for den indtægtsnedgang, som skyldes skadens følger. Vi skal vurdere, hvad U ville kunne tjene, hvis skaden ikke var sket og sammenholde det med hendes indtægtsmuligheder med skaden.

Der ydes kun erstatning for tab af erhvervsevne, hvis indtægtstab er 15 procent eller derover.

Vi har ved vurderingen af erhvervsevnetabet lagt vægt på, at U har relativt beskedne følger efter skaden i højre skulder.

Vi vurderer derfor, at U funktionsniveau ikke er påvirket i nævneværdigt omfang af ulykken.

Skadens art og omfang kan derfor ikke efter vores vurdering begrunde varige ændringer i U muligheder for at tjene penge.

Vi har også lagt vægt på, at hun før ulykken ikke har haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet.

På denne baggrund vurderer vi, at U fortsat burde kunne opnå en årlig indtjening på samme nogenlunde niveau som før skaden.

Vi vurderer derfor erhvervsevnetabet til mindre end 15 procent.

U s egen læge, Brita Zink, udtalte i brev af 27. marts 2009 til U s advokat, at der syntes at være en sammenhæng imellem tilskadekomsten og symptomerne fra bevægeapparatet i form af smerter i skulderregion samt i nakke og ryg, hvilket havde bevirket, at U havde haft svært ved at fungere i sit arbejde.

Ved brev af 14. maj 2009 til U [redacted] advokat, der blev genfremsendt ved mail af 9. juni 2009, meddelte ErPro ApS, at de havde overtaget sagsbehandlingen af U [redacted] ; erstatningssag, men at eventuelle betalinger fortsat ville ske fra [redacted] forsikring, ligesom korrespondance fortsat skulle fremsendes dertil. ErPro ApS anførte, at man under henvisning til Arbejdsskadestyrelsens vurdering ikke kunne tiltræde, at U [redacted] havde pådraget sig varigt mén svarende til 5 % eller mere. Man fastholdt, at sagen skulle afsluttes på det foreliggende grundlag og afventede advokatens honorarkrav.

Ved brev af 3. juli 2009 til U [redacted] advokat meddelte [redacted] Forsikring, at man havde overført 11.000 kr. til advokaten, og at man, som nævnt i brev af 14. maj 2009 fra ErPro ApS, anså sagen for afsluttet.

U [redacted] anmodede speciallæge i neurokirurgi Frederik Busch om at udfærdige en speciallægeerklæring med henblik på at anfægte den vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. I erklæring af 18. august 2009 anførte speciallægen i sin vurdering blandt andet:

Efter min vurdering er der god årsagssammenhæng mellem ulykken og de nuværende gener. Da der nu, 3 år efter ulykken, fortsat er massive mén uden at der har været tegn til bedring, må man betragte tilstanden som stationær. Skadelidte har således pådraget sig et varigt erhvervsevnetab på mere end 2/3 i ethvert erhverv. Dette sammenholdt med skadelidtes ressourcer og sociale situation gør, at jeg vil anbefale, at hun tilkendes førtidspension, eventuelt åremåls-bestemt, således at man giver mulighed for genvurderinger, såfremt tilstanden skulle bedres.

Ved brev af 5. september 2009 meddelte [redacted] Forsikring, at man fortsat henholdt sig til Arbejdsskadestyrelsens udtalelse og fastholdt sin afgørelse.

U [redacted] valgte herefter den 28. januar 2010 på ny at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

I brev af 26. oktober 2010 til [redacted] ; Forsikring gjorde U [redacted] advokat for god ordens skyld forsikringsselskabet opmærksom på, at spørgsmålet om fastsættelsen af U [redacted] s varigt mén og erhvervsevnetab atter var forelagt Arbejdsskadestyrelsen, og oplyste, at Arbejdsskadestyrelsen havde ønsket U [redacted] undersøgt af en speciallæge i ortopædisk kirurgi. Hun opfordrede [redacted] Forsikring til at lade høre fra sig, såfremt forsikringsselskabet ønskede at bidrage til den verserende sag i Arbejdsskadestyrelsen, herunder til valg af speciallæge.

Forsikring svarede i brev af 10. november 2010, at de ikke havde været vidende om, at U [redacted] på ny havde forelagt sagen for

Arbejdsskadestyrelsen, og at de heller ikke vidste, på hvilket grundlag Arbejdsskadestyrelsen havde bedt om en ortopædkirurgisk speciallægeerklæring. Forsikringsselskabet ønskede aktindsigt i den nye sag i Arbejdsskadestyrelsen.

Efter yderligere korrespondance, hvorunder Forsikring fik tilsendt U advokats korrespondance med Arbejdsskadestyrelsen, anerkendte Forsikring ved mail af 13. december 2010 U valg af speciallæge i ortopædkirurgi Kaj Døssing, Privathospitalet Mølholm, der i erklæring af 12. januar 2011 i resume og konklusion anførte følgende:

Skadelidte pådrog sig et kraftigt aksialt traume af højre overekstremitet d. 23.06.06 i forbindelse med en busulykke. Havde straks gener fra højre skulder, som efterfølgende ikke har fortaget sig trods gentagne fysioterapeutiske behandlinger.

Der er ikke lavet en nærmere udredning af hendes klager udover kliniske undersøgelser. Jeg vil anbefale at man foretager en MR-antrografi til nærmere vurdering af de intraartikulære forhold i skulderen.

Først herefter vil det være muligt at udtale sig om tilstanden er stationær eller om der er grundlag for yderligere undersøgelse/behandling.

Den 4. marts 2011 blev der på Ringkøbing Sygehus foretaget en MR-skanning af U højre skulderled. Det fremgår af epikrisen herfra, at "der ses lidt væske i AC-leddet, som er antydningssvis breddeøget, med en ledbredde på cirka 3 mm. Normale ossøse signaler. Der ses intakt rotator cuff. Der er øget væske i leddet, der er ikke tegn på labrumlæsion."

Efter at Forsikring havde modtaget speciallægeerklæringen og efter yderligere korrespondance med U advokat modtog forsikringsselskabet ved brev af 17. juni 2011 fra advokaten aktindsigtsoplysninger fra Arbejdsskadestyrelsen vedrørende den nye sag.

U egen læge, Brita Zinck, har i brev af 26. august 2011 til U advokat oplyst, at MR-skanningen ikke gav anledning til yderligere undersøgelse eller behandling.

Arbejdsskadestyrelsen fremkom den 23. november 2011 med en ny vejledende udtalelse efter erstatningsansvarslovens § 10. U méngrad blev heri vurderet til 8 % og hendes erhvervsevnetab blev vurderet til 25 %. Som begrundelse for vurderingen er anført følgende:

Begrundelse for méngrad

Vi har lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder især:

- Speciallægeerklæring af 12. januar 2011 ved ortopædkirurg Kaj Døssing.
- Speciallægeerklæring af 18. juni 2009 ved neurokirurg Frederik Busch.
- Speciallægeerklæring af 30. oktober 2007 ved reumatolog Glenn Gorm Rasmussen.
- Journal fra egen læge.

Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel.

Vi har lagt vægt på, at der er følger efter ulykken i form af konstante smerter i højre skulder. Der er øget væske i leddet og antydningssvis breddeøgning af skulderhøjdeleddet. Bevægeligheden frem/op = 160 grader, ud/op = 90 grader. Der er nedsat muskelkraft. Der er ikke ømhed over skulderhøjdeleddet.

Skadens følger frengår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkter.

Efter tabellens punkt D.1.5.2 vurderes skulder, med daglige belastningsudløste smerter og let nedsat bevægelighed, til 5 procent.

Efter tabellens punkt D.1.5.3 vurderes skulder, med daglige belastningsudløste smerter og middelsvært nedsat bevægelighed til aktivt frem-op og ud-op 90 grader, til 10 procent.

Vi vurderer, at følgerne er værre end svarene til punkt D.1.5.2, da smerterne er konstante, men lidt lettere end svarende til punkt D.1.5.3, da bevægeligheden er bedre.

Vi har herefter ud fra et samlet skøn over generne og deres sværhedsgrad og efter en sammenligning med ovennævnte tabelpunkter, fastsat méngraden til skønsmæssigt 8 procent.

Vi finder således, at der er sket en forværring af generne siden vores vurdering af 28. juli 2008.

Vi er opmærksomme på, at der tillige klages over gener i nakke og lænd. Der er fortsat vores vurdering, at der ikke er sandsynlig årsagssammenhæng mellem ulykken og disse gener, idet der ikke primært var klager fra nakke- og ryg, og således ikke de nødvendige strakssymptomer. Der er ikke nye oplysninger i sagen, der ændrer ved denne vurdering.

Sidst i dette brev har vi trykt et uddrag af mén tabellen til orientering.

Begrundelse for erhvervsevnetab

Vi har lagt vægt på oplysningerne fra U samt på sagens sociale, økonomiske og lægelige oplysninger.

Erstatning for tab af erhvervsevne efter erstatningsansvarsloven skal kompensere for den indtægtsnedgang, som skyldes skadens følger. Vi skal vurdere, hvad U ville kunne tjene, hvis skaden ikke var sket og sammenholde det med hendes indtægtsmuligheder med skaden.

Der ydes kun erstatning for tab af erhvervsevne, hvis indtægtstab er 15 procent eller derover.

Vi har lagt til grund, at der er følger efter ulykken den 23. juni 2006 i form af konstante smerter i højre skulder med øget væske i leddet og antydningssvis breddeøgning af skulderhøjdeleddet. Der er nedsat bevægelighed og nedsat muskelkraft.

Vi har lagt til grund, at U forud for ulykken havde en tilknytning til arbejdsmarkedet, hvor hun blandt andet brugte sin uddannelse inden for lager og logistik, og at hun efter ulykken ikke har været i stand til at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, og således nu afventer kommunens afgørelse vedrørende førtidspension.

Vi har i den forbindelse lagt vægt på, at der er væsentlige konkurrerende gener fra nakke og ryg, som ikke kan forklares med den aktuelle ulykke, ligesom U har haft flere depressioner.

Vi har lagt vægt på de foretagne arbejdsprøvninger, der har vist massive skånchensyn i forhold til såvel skulderskaden som de konkurrerende gener. Vi har desuden lagt vægt på, at der er psykiske forhold hos U der gør, at hun har svært ved at skabe og fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er således beskrevet et samlet set yderst dårligt arbejdsmæssigt funktionsniveau, der efter vores vurdering overvejende skyldes konkurrerende fysiske og psykiske forhold hos U

Henset til ovenstående samt til at U tilknytning til arbejdsmarkedet forud for ulykken var svingende, finder vi, at U tilknytning til arbejdsmarkedet, såfremt den aktuelle ulykke ikke var sket, er behæftet med en vis usikkerhed. Det er dog vores vurdering, at U i et vist omfang ville have haft en tilknytning til arbejdsmarkedet med arbejde formentlig inden for hendes uddannelsesområde inden for lager og logistik.

Vi finder, at skadesfølgerne begrundet skånchensyn i forhold til fysisk belastende arbejdsopgaver, der indebærer løft og arbejde med armene over skulderhøjde. Dette i er overensstemmelse med hvad arbejdsprøvningerne har vist. Vi vurderer, at skadesfølgerne i er begrænsende for U, såvel inden for hendes eget uddannelsesområde, som inden for det ufaglærte arbejdsmarked. Det er således vores vurdering, at følgerne efter den aktuelle

ulykke i et vist omfang har medvirket til den nuværende situation, hvor U
i står uden for det ordinære arbejdsmarked.

Det er, henset til skadesfølgerne og de deraf følgende funktionsbegrænsninger
sammenholdt med resultatet af arbejdsprøvnningen og oplysningerne om de
væsentlige forudbestående og konkurrerende forhold, vores opfattelse, at U
på grund af sagens følger, isoleret set, har lidt et erhvervsevnetab
svarende til cirka 1/4.

Vi har i forlængelse heraf fastsat erhvervsevnetabet til skønsmæssigt 25
procent.

Ved brev af 24. november 2011 sendte U advokat til
Forsikring kopi af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse og oplyste,
at hun snarest ville vende tilbage med en fuldstændig opgørelse af U
; erstatningskrav. Advokaten opfordrede dog forsikringsselskabet
til at conto at udbetale 67.000 kr.

Aut. Cand. Psych. PhD. Lars Peter Andersen har i psykologisk erklæring af
3. december 2012, udarbejdet til Jobcenter Struer, i konklusionen udtalt
følgende:

Det er den samlede vurdering på baggrund af anamnese, de psykologiske og
kognitive test samt det kliniske indtryk, at undersøgte ikke vil være i stand til
at kunne opretholde en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet - hverken på or-
dinære eller særlige vilkår. Dette er begrundet i følgende:

- Trods relevante tiltag har undersøgte stort set ikke kunnet opretholde en
stabil tilknytning på arbejdsmarkedet på ordinære vilkår eller særlige vil-
kår efter endt uddannelse i 2002. Hun kan kun arbejde 10 timer om ugen
under beskyttede former.
- Undersøgte er fysisk væsentlig funktionsindskrænket på grund af en ope-
ration i maven i 200 samt en trafikulykke i 2006.
- Undersøgte er familiært og personlighedsnæssigt disponeret for at kunne
udvikle depressive og ængstelige reaktioner. Undersøgte har haft tilbage-
vendende depressioner og har stort set været deprimeret siden 2007.
- Undersøgte har markant nedsat psykomotorisk tempo, nedsat koncentration,
nedsat indlæring og hukommelse.

Tilstanden - både den fysiske, den psykiske og den kognitive - vurderes at
være permanent. Der kan ikke peges på yderligere behandlingsmuligheder.
Der er derfor vurderingen, at undersøgte ikke vil være i stand til at kunne
opretholde en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet - hverken på ordinære
eller særlige vilkår.

Forsikring skrev den 5. marts 2012 til U advokat, at
man fortsat afventede svar på deres brev af 18. maj 2011.

Med brev af 7. marts 2012 til Forsikring sendte U
advokat på ny kopi af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse med opgørelse af
U ; erstatningskrav.

Efter flere rykkerbreve fra U s advokat meddelte Forsikring i brev af 2. juni 2012, at man ikke kunne acceptere Arbejdsskadestyrelsens udtalelse eller erstatningsopgørelsen. Forsikringsselskabet henviste blandt andet til, at sagen tidligere var afsluttet den 14. maj 2009, og at der tidligere var udbetalt 14.880 kr. i godtgørelse for svie og smerte. Forældelsen var indtrådt den 31. december 2010, og forsikringsselskabet havde aldrig suspenderet forældelsen i sagen.

Sagen er anlagt den 3. juli 2012.

U har opgjort sit erstatningskrav således:

Méngodtgørelse:

Godtgørelsen fastsættes til den nuværende takst på kr. 7.660,00 pr. procent mén, og uden fradrag, som følge af alder eller i alt

kr. 61.280,00

Erhvervsevnetabserstatning:

U s årsløn i perioden 24.06.2005 til 23.06.2006 kan, som det fremgår af vedlagte opgørelse med bilag opgøres til kr. 177.062,62. Erhvervsevnetabserstatningen udgør herefter kr. 177.062,62 x 10 x 25%, eller

kr. 442.656,55

Svie- og smertegodtgørelse:

Med baggrund i U s lange sygeperiode og det forhold, at det først er den 23.11.2011, det har været muligt at vurdere erhvervsevnetabet, fastsættes svie- og smertegodtgørelse skønsmæssigt til maksimum i henhold til Erstatningsansvarslovens § 3, eller

kr. 67.000,00

Med fradrag af tidligere modtaget a'conto beløb Restkrav

kr. 14.880,00

kr. 52.120,00

Erstatning andet tab:

U har i forbindelse med erstatningssagens behandling herunder sagens forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen haft følgende udgifter:

Gebyr Arbejdsskadestyrelsen

kr. 8.500,00

Indhentelse af speciallægeerklæring efter Arbejdsskadestyrelsens ønske

kr. 6.275,00

Udlæg

kr. 14.775,00

Erstatning rimelige udgifter advokatbistand:

Rimelige udgifter til advokatbistand fastsat ifølge sædvane til 1/2 takstmæssigt proceduresalær incl. moms

kr. 25.000,00

Der er mellem parterne enighed om den beløbsmæssige opgørelse af erstatningskravet.

Retslægerådet har i erklæring af 2. august 2013 indhentet til sagen besvaret følgende spørgsmål således:

Spørgsmål A:

Retslægerådet bedes beskrive sagsøgerens gener og lidelser efter den 23. juni 2006.

Retslægerådet finder, at sagsøger efter 23.06.06 har klaget over følgende gener.

Smerter i højre skulderregion.

Smerter i lænden.

Smerter i højre hofte-region.

Retslægerådet finder, at følgende lidelser kan findes i sagens akter efter 23.06.06:

Contusio humeroscapularis dexter (kvæstelse af højre skulderregion).

Epilepsia.

Depression (mental nedtrykthed).

Adipositas (fedme).

Spørgsmål B:

Retslægerådet bedes oplyse, hvilke forhold, der taler henholdsvis for og imod, at sagsøgerens gener og lidelser som beskrevet i spørgsmål A er forårsaget af tilskadekomsten den 23. juni 2006.

Graden af sandsynlighed for årsagssammenhæng bedes om muligt angivet.

Retslægerådet finder, at sagsøgers gener fra højre skulderregion kan henføres til ulykkestilfælde 23.06.06, hvor sagsøger pådrog sig en kvæstelse af regionen. Retslægerådet finder ikke, at de øvrige under spørgsmål 1 nævnte gener og lidelser kan henføres til ulykken 23.06.06.

Spørgsmål C:

Retslægerådet bedes oplyse, om der i perioden mellem juli 2008 og november 2011 er indtrådt en forværring i sagsøgerens gener og lidelser forårsaget af tilskadekomsten den 23. juni 2006. Retslægerådet bedes om muligt oplyse, hvori en sådan forværring bestod, hvornår den indtrådte, og blev eller kunne være konstateret.

Som udgangspunkt for besvarelsen af spørgsmålet må Retslægerådet henholde sig til bilag L, som beskriver tilstanden vedrørende højre skulderregion 30.10.07 og til bilag T, som beskriver tilstanden vedrørende højre skulderregion 12.01.11, idet Retslægerådet ikke finder sagsakter, der beskriver tilstanden på de i spørgsmålet nævnte tidspunkter.

Med denne forudsætning finder Retslægerådet ikke, at der er sket en forværring af tilstanden vedrørende højre skulderregion.

Spørgsmål D:

Giver sagen i øvrigt Retslægerådet anledning til bemærkninger?

Nej.

Forklaringer

Sagsøgeren har forklaret, at hun før ulykken var forholdsvis nyuddannet og forsøgte at få fast arbejde. Hun var uddannet som logistikassistent på et reservedelslager i autobranchen. Hun har haft epilepsi siden barndommen. Hun får hukommelsestab ved hvert anfald, som svarer til en hjernerystelse. Hun fik for nogle år siden konstateret en kræftsvulst i maven og blev opereret. Hun fik herunder mavemusklen i den ene side fjernet. Dette har givet hende problemer med at bære og givet hende skævheder i ryggen. Hun får smerter i den forbindelse.

I sin barndom var hun udsat for massiv mobning. Hun oplevede mobning igen igennem 2 år under sin uddannelse. Hun besluttede sig dog for at fuldføre uddannelsen. Hun får alene medicinsk, antidepressiv behandling. Hun har været anfaldsfri i 5 år.

På ulykkesdagen var hun i bus på vej på arbejde. Hun har ikke kørekort på grund af sin epilepsi. En bil kørte ud foran bussen, som måtte bremse hårdt op. Hun sad forrest i bussen og så bilen køre ud og danse hen ad vejen foran bussen. Ved opbremsningen fik hun et gevaldigt skub fremad. Hun tog fra med højre arm, hvilket gav hende et stød op igennem ryggen.

En kammerat kørte hende på skadestuen. Der var ingen brud, men hun var øm i skulderen på grund af slaget. Hun var bange for et nyt epilepsianfald, da et sådant kan udløses af en ekstrem oplevelse. Det skete op til weekenden, og hun var hjemme i weekenden.

Om mandagen tog hun på arbejde, fordi hun vidste, at der var brug for hendes hjælp. Hun kunne ikke løfte og var meget præget af ulykken. Hun måtte gå tidligt hjem. Dette blev ikke noteret, da hun var i et vikariat.

Da hendes vikariat var afsluttet, flyttede hun til Struer. Der gik nogen tid, inden hun kom i arbejdsprøvning. Hendes arbejdssituation var for stressende, og det blev aftalt, at hun skulle stoppe efter én måned. Hun har siden været igennem mange arbejdsprøvninger.

Hun mener, at hun kun én gang er blevet MR-scannet i skulderen. Hun husker ikke, hvornår det var, men mener, at det var enten i Ringkøbing eller i Herning. Hendes eget forsikringsselskab udbetalte erstatning for 5 % mén. Hun var derfor skuffet over Arbejdsskadestyrelsens første afgørelse i juni 2008. Hun tænkte, at hun ikke kunne arbejde. Det gjorde ondt, når hun lavede noget.

Hun gav op, og hendes depression blev nok værre. Hun forsøgte at få hverdagen til at fungere. Det gik ikke altid lige godt med hendes psykiske helbred. 1 januar 2012 blev hun separeret. De valgte, at børnene skulle være hos deres far, da han havde det største psykiske overskud. Den ældste dreng kunne selv bestemme. Hun ville hellere være en super mor og have overskud i weekender.

Hun boede i et halvt år hos sine forældre, og hendes indbo blev stillet i depot. Hendes far døde den 8. januar i år af kræft. Hun har ikke haft fokus på erstatningssagen, da det fyldte meget for hende at få tingene til at fungere. Nogle omkring hende sagde, at hun skulle få sagen genoptaget, fordi hun havde det så dårligt. Hun blev bakket op heri af sin egen læge. Hun har selv bestilt speciallægeerklæringen fra speciallæge Frederik Busch. Hendes forældre betalte for den.

Kommunen godkendte hende til et flexjob, men hun fik aldrig et job. Det var planen, at hun skulle arbejde 15 eller 20 timer om ugen, men hun kunne ikke bestride et sådant arbejde. Det endte med, at hun fik førtidspension. Status på hendes skulder er uændret. En læge har sagt, at de kunne gå ind og åbne op i skulderen, men at de ikke kunne garantere, at det ikke blev værre. Hun opfatter procenterne i Arbejdsskadestyrelsens nye afgørelse som bare tal, og hun har svært ved at vurdere dem eller forholde sig til dem.

Parternes synspunkter

U har i sit påstandsdokument til støtte for sin påstand gjort gældende,

at sagsøger i form af Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse af den 23.11.2011 - jf. bilag 15 - har løftet bevisbyrden for, at hun i trafikulykken den 23.06.2006 pådrog sig et varigt mén på 8% og et erhvervsevnetab på 25%.

at sagsøger ud over mén godtgørelse og erhvervsevnetabserstatning har krav på sve- og smertegodtgørelse svarende til Erstatningsansvarslovens § 3's maksimumbeløb, da sagsøger skal betragtes som værende syg frem til den 23.11.2011, på hvilket tidspunkt det var muligt for Arbejdsskadestyrelsen at skønne over sagsøgers fremtidige erhvervsevne,

at sagsøger endvidere i henhold til retspraksis har krav på erstatning af rimelige udgifter til advokatbistand, hvilket beløb kan fastsættes til ½ takstmæssigt proceduresalær af sagsøgers samlede erstatning,

at sagsøger i henhold til Erstatningsansvarslovens § 1 har krav på erstatning af udgifter til sagens genforelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen, herunder gebyr til Arbejdsskadestyrelsen og udgift til indhentelse af den af Arbejdsskadestyrelsen ønskede speciallægeerklæring,

- at sagsøger i konsekvens af Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse har et samlet erstatnings- og godtgørelseskrav mod sagsøgte, svarende til den nedlagte påstand, og som opgjort i vedlagte støttebilag 36,
- at sagsøgers samlede erstatnings- og godtgørelseskrav ikke er forældet, da det først ved Arbejdsskadestyrelsens vurdering nr. 2 af den 23.11.2011 – jfr. bilag 15 – har været muligt at opgøre sagsøgers erstatnings- og godtgørelseskrav,
- at sagsøgers indhentelse af en ny vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen er udtryk for en genoptagelse af sagen, hvilket sagsøger har krav på med henvisning til Erstatningsansvarslovens § 11, stk. 1,
- at sagsøgte har været informeret om sagens genoptagelse og genforelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen, uden at sagsøgte er fremkommet med indvendinger herimod – jfr. bilag 5 – 14,
- at der efter sagens forelæggelse for Retslægerådet kan konstateres enighed mellem Retslægerådet og Arbejdsskadestyrelsen om, at de hos sagsøger konstaterede forhold i det hele kan henføres til ulykkestilfældet den 23.06.2006,
- at det ikke kan eller skal lastes sagsøger, som skadelidt, at Retslægerådet og Arbejdsskadestyrelsen er uenig om, hvorvidt der er sket en forværring af sagsøgers helbredstilstand i tiden mellem Arbejdsskadestyrelsens første vurdering den 21.07.2008, jfr. bilag 2, og Arbejdsskadestyrelsens fornyede vurdering den 23.11.2011, jfr. bilag 15,
- at Retten ved sin afgørelse skal lade tvivlen komme sagsøger, som skadelidt, til gode og derfor lægge Arbejdsskadestyrelsens vurdering til grund,
- at det ikke skal lastes sagsøger, som skadelidt, at Arbejdsskadestyrelsen fejlvurderer sagsøgers helbredstilstand i den første vurdering af den 21.07.2008, jfr. bilag 2, sammenhold med bilag 15 og Retslægerådets udtalelse,
- at når end ikke Arbejdsskadestyrelsens specialister i 2008 var i stand til at foretage en korrekt vurdering af sagsøgers helbredstilstand, kan sagsøger heller ikke forventes, endsiige pålægges et krav om personligt at skulle have haft kendskab til sit erstatningskrav allerede i 2008, hvorfor fristen for forældelse af erstatningskrav har været suspenderet indtil Arbejdsskadestyrelsens nye udtalelse af den 23.11.2011, jfr. bilag 15,
- at sagsøgers erstatningskrav således ikke er forældet, jfr. Forældelseslovens § 3, stk. 2.

Subsidiært gøres det gældende, at forældelsesfristen i henhold til Forældelseslovens § 3, stk. 2 forløber fra det tidspunkt, hvor sagsøgte afviser sagsøgers erstatningskrav, jfr. bilag 4. Bilag 4 er modtaget af sagsøgers advokat den 06.07.2009, og henset til at stævningen i ovennævnte sag er modtaget i retten den 03.07.2012, er sagsøgers erstatningskrav ikke forældet.

For så vidt angår sagsomkostninger gøres det gældende, at der ved fastsættelse heraf skal tages hensyn til, at sagsøger ved opfyldelse af de af sagsøgte fremsatte processuelle provokationer har haft en udgift på kr. 1.250,00 i gebyr til sagsøgers egen læge for fremsendelse af journaludskrift – jfr. bilag 33.

Subsidiært gøres det gældende for så vidt angår sagsomkostninger, at sagsøgers rimelige udgifter til advokatbistand forud for sagsanlægget udgør kr. 25.000,00, og skal tages i betragtning i forbindelse med rettens fastsættelse af sagsomkostninger.

Forsikring har i sit påstandsdokument til støtte for sin påstand gjort gældende, at sagens genstand på baggrund af parternes skriftveksling er indskrænket til spørgsmålet om erstatning for varigt mén, erstatning for erhvervsevnetab og godtgørelse for svie og smerte samt erstatning for udgifter til juridisk bistand og til genforelæggelse af sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

1. Forældelse

Det gøres gældende, at sagsøgers eventuelle krav på yderligere erstatning og godtgørelse i anledning af tilskadekomsten den 23. juni 2006 ved sagens anlæg 3. juli 2012 eller godt 6 år senere var forældet.

Det gøres til støtte herfor overordnet gældende, at forældelsesfristen for sagsøgers krav må regnes fra skadesdatoen den 23. juni 2006, subsidiært fra et tidspunkt før den 2. juli 2009.

Sagsøgers krav er et krav om erstatning uden for kontrakt. Efter forældelsesloven af 1908 var sagsøgers krav derfor underlagt en 5-årig forældelsesfrist regnet fra skadestidspunktet. Som udgangspunkt forældedes sagsøgers erstatningskrav derfor den 23. juni 2011.

Med forældelsesloven af 2007 indførtes en 3-årig forældelsesfrist regnet fra skadestidspunktet, jf. forældelseslovens §§ 2, stk. 4 og 3, stk. 1, således at forældelse indtræder allerede den 23. juni 2009. Forældelse er i denne sag dog først indtrådt den 1. januar 2011, jf. forældelseslovens § 30, stk. 1, 2. pkt. (overgangsreglen).

Efter forældelseslovens § 30, stk. 1 sammenholdt med forældelsesloven § 1908, forældedes sagsøgers krav derfor den 1. januar 2011. Det er sagsøger, der har bevisbyrden for, at forældelsesfristen har været suspenderet, eller at sagsøger inden forældelsesfristen har foretaget skridt, der har afbrudt forældelsen.

Det er sagsøgtes opfattelse, at forældelsesfristen ikke har været suspenderet, og at sagsøger ikke før indgivelse af stævning den 3. juli 2012 har afbrudt forældelsen.

Forældelseslovens § 3, stk. 2 hjemler alene suspension i tilfælde af ukendskab til de faktiske omstændigheder, der begrundet kravet. Det er i den forbindelse uden betydning, om sagsøger først på et senere tidspunkt beløbsmæssigt kan opgøre sit tab, når blot de faktiske omstændigheder, der begrundet kravet, har været kendt for sagsøger.

Retslægerådet har ved besvarelsen af spørgsmål C i besvarelse af 2. august 2013 oplyst, at der ikke siden juli 2008 er indtrådt forværringer i sagsøgers helbredstilstand. De faktiske omstændigheder, som begrundet Retslægerådets fastsættelse af mén- og erhvervsevnetabsgraden, var således tillige til stede senest i juli 2008, hvorfor sagsøgers krav senest forældedes i juli 2011. At Arbejdsskade styrelsen i 2008 vurderede de faktiske omstændigheder anderledes begrundet ikke suspension af forældelsesfristen, og der er ikke holdepunkter for at fastslå, at de af sagsøgers gener, der måtte kunne relateres til uheldet den 23. juni 2006, kan berettigede til en méngrad på mere end 5 %. Årsagsforbindelsen rækker således ikke videre end til gener omfattet af méntabellens punkt D.1.5.1. Det forhold, at Arbejdsskade styrelsen ifølge udtalelsen af 23. november 2011 (bilag 15) tilsyneladende har en anden opfattelse af årsagssammenhængen end Retslægerådet, kan ikke føre til et andet resultat, og der er ikke grundlag for at henføre nogen del af sagsøgers erhvervsinsufficiens til de beskudte gener, der kan relateres til uheldet, og den nedsatte erhvervsevne kan tvangsfrit forklares ud fra konkurrerende omstændigheder.

Det gøres supplerende gældende, at sagsøger under alle omstændigheder inden den 3. juli 2009 fik kendskab til de faktiske omstændigheder, som begrundede hendes erstatningskrav, og at sagsøgers krav, uanset en eventuel suspensionsperiode, ved sagsanlægget den 3. juli 2012 var forældet.

2. Genoptagelse

Det bestrides, at der siden Arbejdsskade styrelsens udtalelse af den 21. juli 2008 (bilag 2) og sagens afslutning ved brev af 3. juli 2009 (bilag 4) er sket en sådan ændring af sagens faktiske omstændigheder, at betingelserne for genoptagelse efter erstatningsansvarslovens § 11, stk. 1 er opfyldt.

Det må på baggrund af Retslægerådets svar på spørgsmål C i besvarelse af

2. august 2013 lægges til grund, at der ikke i tiden efter juli 2008 er indtrådt nogen forværring af de helbredsmæssige gener, der kan henføres til sagsøgers tilskadekomst den 23. juni 2006. Der er ikke grundlag for at tilsidesætte denne vurdering alene med henvisning til, at Arbejdsskadestyrelsen har vurderet spørgsmålet anderledes.

Det forhold, at Arbejdsskadestyrelsen muligt i den oprindelige udtalelse har undervurderet de helbredsmæssige følger af ulykken, giver ikke grundlag for genoptagelse efter erstatningsansvarslovens § 11, idet en sådan undervurdering ikke grunder sig på en forværring af sagsøgers helbredstilstand.

Det bestrides, at sagsøgers ensidige indhentelse af en fornyet vurdering fra Arbejdsskadestyrelsen den 28. januar 2010 er udtryk for en genoptagelse efter erstatningsansvarslovens § 11, stk. 1.

Det bestrides ligeledes, at sagsøgte, ved ikke at reagere, da sagsøgte den 26. oktober 2010 blev underrettet om, at sagsøgte den 28. januar 2010 havde anmodet Arbejdsskadestyrelsen om en fornyet vurdering, stiltiende skulle have accepteret en genoptagelse af sagen. Det er sagsøgtes opfattelse, at sagsøgte hverken ved sine handlinger eller undladelser har givet sagsøger anledning til at forvente, at sagsøgte havde accepteret, at sagen skulle genoptages.

Såvel skadelidte som skadevolder er efter erstatningsansvarslovens § 10, stk. 1 berettiget til at indhente udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Sagsøgers ensidige henvendelse til Arbejdsskadestyrelsen den 28. januar 2010, om hvilken sagsøgte først langt senere blev underrettet, må vurderes som en udtalelse efter § 10, stk. 1 og er derfor uden betydning for spørgsmålet om forældelse af sagsøgers krav.

Resultatet understøttes af, at sagsøger, da sagsøger ved brev af 26. oktober 2010 orienterede sagsøgte om forelæggelsen, ikke anmodede om genoptagelse af sagen på trods af, at sagsøger på dette tidspunkt var repræsenteret af advokat.

3. Advokatomkostninger

Det gøres vedrørende den del af sagsøgers påstand, der vedrører udgifter til bistand af advokat gældende, at udgifter til advokatbistand forud for sagsanlægget må tages i betragtning ved omkostningsspørgsmålet og følgelig ikke kan indgå i erstatningsopgørelsen, jf. FED2004.124.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det lægges til grund, at Forsikring i brev af 14. maj 2009 meddelte U is advokat, at man fastholdt, at sagen skulle afsluttes

på det foreliggende grundlag. Forsikringsselskabet havde tidligere udbetalt 14.880 kr. til U godtgørelse for svie og smerte. I brev af 3. juli 2009 meddelte forsikringsselskabet advokaten, at der var overført 11.000 kr. til advokatens girokonto, og at man anså sagen for afsluttet. U advokat rettede herefter først ved brev af 26. oktober 2010 henvendelse til Forsikring angående den fornyede forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen.

På denne baggrund må erstatningssagen anses for afsluttet i hvert fald ved Forsikrings brev af 3. juli 2009.

Spørgsmål om genoptagelse efter erstatningsansvarslovens § 11

Ved Arbejdsskadestyrelsens vurdering af 21. juli 2008, hvori méngraden blev anslået til mindre end 5 % og erhvervsevnetabet til mindre end 15 %, blev det efter de da foreliggende lægelige oplysninger lagt til grund, at U havde normal bevægelighed og ømhed af skulderåg ved tunge løft. Der var i den reumatologiske erklæring beskrevet smerter og meget let nedsat bevægelighed frem-ud.

I Arbejdsskadestyrelsens fornyede vurdering af 23. november 2011, hvori méngraden blev forhøjet til 8 % og erhvervsevnetabet forhøjet til 25 %, blev der på baggrund af speciallægeerklæringer samt MR skanning indhentet efter den første vurdering lagt vægt på, at der var følger efter ulykken i form af konstante smerter i højre skulder med øget væske i leddet og antydningssvis breddeøgning af skulderhøjdeleddet. Bevægelighed og muskelkraft var nedsat.

Retslægerådet har i sit svar på spørgsmål B udtalt, at Rådet finder, at U gener fra højre skulderregion kan henføres til ulykkestilfældet den 23. juni 2006, men at de øvrige gener og lidelser under spørgsmål 1 - smerter i lænden, smerter i højre hofte-region, epilepsi, depression og fedme - ikke findes at kunne henføres til ulykken.

Retslægerådet har i sit svar på spørgsmål C udtalt, at Rådet ikke finder, at der på grundlag af beskrivelsen i speciallægeerklæring af 30. oktober 2007 til beskrivelsen i speciallægeerklæring af 12. januar 2011 er sket en forværring af tilstanden vedrørende højre skulderregion.

Kriteriet for genoptagelse af en sag om godtgørelse eller erstatning i erstatningsansvarslovens § 11 blev ved ændringen af loven i 2001 udvidet til – foruden uforudsete ændringer i skadelidtes helbredsforhold - også at omfatte uforudsete ændringer i de faktiske forhold.

Det lægges til grund, at U har væsentlig konkurrerende helbredsmæssige gener i forhold til traumet fra ulykken den 23. juni 2006, herunder gener fra nakke og ryg og flere depressioner. Hun havde forud for

ulykken ikke haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet. Hun havde i 2002 afsluttet en 2-årig uddannelse indenfor lager og logistik og var på ulykkestidspunktet i et vikarjob som lagermedarbejder. Hun fik i øvrigt udbetalt dagpenge. Efterfølgende har hun i perioden fra 2007 til 2010 været i flere arbejdsprøvninger, men er ikke siden kommet i egentlige arbejdsforløb.

Retten finder, at det på grundlag af Retslægerådets vurdering i besvarelsen af spørgsmål C må lægges til grund, at der ikke i perioden mellem de to afgørelser fra Arbejdsskadestyrelsen er sket en forværring af tilstanden vedrørende U s højre skulder.

Efter en samlet vurdering finder retten endvidere, at der i forhold til udviklingen i U, arbejdsmæssige og personlige forhold ikke siden sagens afslutning i 2009 er fremkommet nye oplysninger af væsentlig betydning, som ikke var eller kunne være indgået i den første erstatningssag.

Uanset Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 23. november 2011 har U herefter ikke godtgjort, at der er tale om en væsentlig ændring af de faktiske omstændigheder i sagen, som kan begrunde en genoptagelse af sagen efter erstatningsansvarslovens § 11, stk. 1 og 3.

Det bemærkes, at der på baggrund af forløbet og kontakten mellem parterne efter sagens afslutning ikke er grundlag for at antage, at Forsikring i forbindelse med U s indhentelse af en fornyet udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen efter erstatningsansvarslovens § 10 har accepteret, at sagen kunne genoptages i medfør af lovens § 11.

Der er herefter ikke anledning til at tage stilling til spørgsmålet om forældelse.

Forsikrings frifindelsespåstand tages derfor til følge.

Sagsomkostninger

Efter sagens værdi, forløb og udfald, herunder at U efter skriftveksling har frafaldet et krav vedrørende tabt arbejdsfortjeneste på godt 937.579 kr., pålægges det U at betale sagsomkostninger til Forsikring med 80.000 kr. Beløbet, der er inklusiv moms, dækker Forsikrings udgift til advokatbistand.

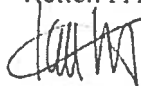
Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Forsikring, frifindes.

I sagsomkostninger skal sagsøgeren, U inden 14 dage til
Forsikring betale 80.000,00 kr.

Marianne Svendsen

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Aarhus, den 15. april 2014.

Louise Lindgård, Retsassistent

